

Stik den, du!

Langt her ved min side,
den store Tonefaed,
jeg horte elven glide
med et skjonnere faed.
Og aedrig for i verden,
ja' ofte, jeg gik tueres,
forstod jeg heelt, hvor Gjerden
var bleet mig her, natueres.

Skjonnit fuglene var fløjne,
det reindt i Bogens sang.
Det kom vel av hans øje,
der ja' kviddrende sang.
Det kom vel av hans tanker,
^{med deres}
~~deres~~ mange lyse vover.
Når de ~~it~~ i Bogens tanker,
ja' går de vel på toner.

... Men var det vore minder
i høftens læft, som Klang
og gav den dette Finder
av vor ungdoms engang.

Men hørs han og kontes
i Bogens bange varhed
en sang av dem, ham voutes
i høftens lange klarhed.

Bjæftjeren Bjæftjeren